

مصالح هوشمند در طراحی داخلی با رویکرد معماری تعاملی

۱- بهناز رفیعی چایجان ۲- مهسا دلشاد

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد

اسلامی، لاهیجان، ایران

۲- رئیس مرکز تحقیقات مطالعات بافت های تاریخی، استادیار گروه معماری، واحد

لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران

1-rafieei.be.ch@gmail.com

2-Delshad_mah@liau.ac.ir

چکیده

با ظهور کامپیوتر و بروز گونه ای متفاوت از تعاملات بشری، راهی برای تغییر جهت تدریجی در افکار و ذهنیت معماران پدید آمد که با شفاف کردن نیازها و تطبیق آنها با خواسته های انسان، در جهت پیشرفت به تعامل با تکنولوژی بپردازند. هدف از این پژوهش این است که چطور آنچه را که می بینیم، می شنویم و لمس می کنیم و اطلاعاتی را که دریافت می نماییم فرآوری نماییم تا مردم ساعت های بیشتری با محیط معماری اطرافشان درگیر شوند. چطور محیط معماری با استفاده کنندگان تعاملی ارتباط دو طرفه برقرار نماید و دیگر دیوار و کف و سقف فقط جدا کننده فضاهای داخلی نباشند بلکه محلی برای ارتباط و تعامل با فضاهای بیرونی باشند. نقش معماری داخلی، در بهبود کارکرد فیزیکی و روانی فضاهای داخلی بر کسی پوشیده نیست. طراحان و معماران داخلی با هدف بالا بردن ارتقاء کیفی زندگی به دنبال راهکارها و ایده های نو هستند. در قرن بیست و یکم تکنولوژیها و سیستمهای روز از جمله مصالح هوشمند و فناوریهای نوین به خاطر کارایی بالا، به صرفه بودن و ایجاد محیطهای متنوع و کاربردی بسیار مورد توجه هستند. پرسش اصلی در این پژوهش آن است که نقش مصالح هوشمند در معماری داخلی چیست و در پی آن مصالح هوشمند چگونه میتوانند در پیدایش معماری تعاملی سازنده باشند. در فرایند تحقیق، از تکنیکهای توصیفی- تحلیلی استفاده شده و داده های مورد نیاز برای شکل گیری نظری موضوع با روش کتابخانه ای صورت گرفته است. وسیعی بر آن است که با معرفی مصالح هوشمند و عملکرد آنها در پروژه های ساختمانی به مزیت مهم آنها که ایجاد فضای تعاملی است بپردازیم دستاوردهای تحقیق نشان دهنده آن است که با کمک مصالح هوشمند، فضاهای داخلی قادر هستند که رنگ، اندازه و شکل خود را در تبادل با محیط پیرامون خویش تغییر دهند و نقش آنها علاوه بر تنوع و جذابیت فضاها و زیباشناسی کاربرد فراوانی در ایجاد فضای تعاملی دارد.

کلمات کلیدی: مصالح هوشمند، معماری داخلی، معماری تعاملی، فناوریهای نوین